

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421202198
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8421202198.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobkyne: J. C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. X, XXX XX K., právne zastúpenej Advokátska kancelária Paul Q, s.r.o., so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 35 906 464, proti žalovaným: 1) V. O., miesto podnikania A. XX, XXX XX. C., IČO: 50 726 609, 2) Network Engineering s.r.o., so sídlom Huncovská 26, 060 01 Kežmarok, IČO: 47 785 578, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 6C/50/2021-60 zo dňa 20.12.2021, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa uznesenie.
- II. Žalovaný v 2. rade je povinný nahradiť žalobkyňu trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd I. inštancie samostatným rozhodnutím.
- III. Dáva podnet súdu I. inštancie na postup podľa § 337 ods. 1, 2 CSP.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:
„I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní odstrániť z webového portálu www.Z..sk zvukovoobrazový záznam/video s názvom: Vadím im viac a viac! uverejnený na: <<https://www.Z..sk/watch/87a9XyBnIWtpA94> zo dňa 21.11.2021>, a to do troch dní od vykonateľnosti tohto uznesenia.
II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100%, o výške ktorého rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.“

Svoje rozhodnutie okrem iného odôvodnil tým, že žalobkyňa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným súdu dňa 06.12.2021 žiadala, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť odstrániť z webového portálu www.vimo.sk zvukovoobrazový záznam/video s názvom: Vadím im viac a viac! uverejnený na:<https://www.vimo.sk/watch/87a9XyBnIWtpA94> zo dňa 21.11.2021 a nahradiť jej trovy konania.

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že je novinárkou a v súčasnosti pracuje ako videoreportérka v poprednom mienkotvornom denníku A.. Od roku 2019 vedie svoju politicko - spoločenskú diskusnú reláciu s názvom „P. J.“. Je jednou z najvýraznejších žurnalistov denníka A.. Žalovaný 1/ je fyzická osoba - podnikateľ, ktorý v rámci svojej podnikateľskej činnosti vystupuje ako prevádzkovateľ webového portálu www.Z..sk (ďalej len „Z..sk“), prostredníctvom ktorého umožňuje svojim registrovaným užívateľom nahrávať videá s neregulovaným obsahom. Sporné video, ktoré je predmetom tohto konania nerespektuje právne predpisy Slovenskej republiky a nedodríava ani podmienky používania portálu Z..sk. Žalovaný 2/ je právnická osoba, ktorá je na registri domén dostupná na webe www.sk-nic.sk vedená ako držiteľ domény Z..sk. Obaja sú poskytovatelia služieb informačnej spoločnosti podľa § 2 písm. b) zákona č. 22/2004 Z.z. o elektronickom obchode a zodpovedajú za obsah informácií uložených na portáli www.vimo.sk. Z ich právneho postavenia vyplýva,

že každý z nich je oprávnený meniť obsah portálu www.vimo.sk a teda obidvaja žalovaní majú pasívnu vecnú legitimitáciu v tomto konaní. Žalovaní umožňujú prostredníctvom Z.sk svojim registrovaným členom zverejňovať videá s neregulovaným obsahom, verejne ich šíriť zdieľaním na internete a sociálnych sieťach, sťahovať a zapájať sa do diskusií pod videami. Neregistrovaným užívateľom umožňujú bezplatné sledovanie všetkých videí, verejné zdieľanie videí, sťahovanie a sledovanie príspevkov v diskusiách. Žalovaný 1/ na Z.sk zverejnil podmienky používania Z.sk, v ktorých vyhlásil, že nezodpovedá za obsah zobrazený vo videách a na obrázkoch vytvorených z videí, ktoré sú na serveri www.vimo.sk umiestnené a že nenesie žiadnu zodpovednosť za psychickú ujmu, alebo inú ujmu spôsobenú registrovanými užívateľmi iným registrovaným užívateľom a neregistrovaným užívateľom. Užívateľ si vyhradzuje právo nezverejniť/odstrániť videá. Podľa žalobkyne uvedené podmienky sú v rozpore s právnymi predpismi SR (najmä zákonom č. 22/2004 Z.z.), ktoré majú prednosť. Vo vzťahu k užívateľom platí, že títo sú povinní v zmysle podmienok používania Z.sk dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy SR a iné predpisy (autorský zákon, platný trestný zákon, trestný poriadok, atď.) a všeobecne akceptované etické, kultúrno-spoločenské normy a dobré mravy. Za ich porušenie nesie plnú zodpovednosť užívateľ. V prípade porušenia týchto pravidiel bude užívateľ zablokovaný a jeho videá zmazané.

Dňa 21.11.2021 zverejnil jeden z užívateľov Z.sk vystupujúci pod užívateľským menom „dannykollar“ (ďalej len „užívateľ“) video s názvom „Vadím im viac a viac!“ (ďalej len „video“). V. C. je fyzická osoba, vlastným menom V. K., ktorý na internete vystupuje pod pseudonymom V. C.. Podľa dôkazov predložených žalobkyňou V. K. sympatizuje s neonacistickými hnutiami, politickou stranou E. a je aj fanúšikom neonastickej hudobnej kapely Krátky proces. Je zrejmý jeho odpor k osobám odlišnej rasy, národnosti alebo etnickej skupiny z dôvodu ich pôvodu. Zviditeľnil sa najmä tvorbou videí a aktivitou na sociálnych sieťach a S., v ktorých sa intenzívne venuje komentovaniu politiky na Slovensku a vo svete, šíreniu konšpiračných teórií o pandémii COVID-19 a šíreniu kritiky proti opatreniam súvisiacim s pandemiou COVID-19, vrátane povinného očkovania a testovania. Viacero jeho videí bolo z S. stiahnutých pre protiprávny obsah. Je aktívny užívateľ portálu Z.sk, kde zverejňuje svoje nenávisťné videá. Vo videu, ktorého sa predmetné neodkladné opatrenie týka sa vyjadruje primárne k téme celosvetovej pandémie COVID-19 na Slovensku a v zahraničí, kritike povinného očkovania a povinného prekrytia horných dýchacích ciest prostredníctvom rúška a šíreniu konšpiračných teórií, napr. o „jedovatom kyslíku, ktorý roztrhá pľúca“. Podstatnú časť videa tvoria jeho hanlivé a vulgárne komentáre na opatrenia prijaté na Slovensku v súvislosti s pandemiou COVID-19 a vulgárne a hanlivé komentáre na členov Konzília odborníkov, lekárov a odborníkov z oblasti medicíny, ktorí sa v súvislosti s pandemiou COVID-19 zúčastňujú zasadnutí rôznych poradných orgánov SR. Tiež uráža verejne známe osoby, ktoré sa v súvislosti so šíriacou pandemiou verejne angažujú a propagujú povinné očkovanie, alebo ktoré považuje za zaujímavé pre svojich divákov. Vo svojom videu sa nevenuje konkrétnej činnosti týchto osôb, ale sústreďuje sa na urážky, hanlivé označenia a šírenie klamstiev. Rovnako mimoriadne nevyberavo sa vyjadruje aj o veľkej časti novinárov pôsobiacich v slovenských médiách. Vo videách sa minimálne vyjadruje k činnosti novinárov, svoj prejav koncentruje na verbálne útoky na novinárov a médiá, ich vulgárne hanenie a snahu o ich zosmiešnenie, používa expresívne, ba až vulgárne a hanlivé výrazy, osobné urážky i vyhrážky. Úmyselne dehonestuje konkrétne osoby vyslovene osobnými útokmi bez akejkoľvek relevancie k ich činnosti vo verejnom priestore a nevyberaným spôsobom na tieto osoby, ich súkromie, česť a dôstojnosť verbálne útočí. Štýl a obsah prejavu, ktorý zjavne úmyselne používa vo videu na získanie pozornosti a záujmu divákov je podľa názoru žalobkyne za hranicou všeobecne akceptovanej slušnosti a limitov medziludských vzťahov. Takýto prejav si podľa nej nezasluhuje ochranu slobody prejavu podľa čl. 26 Ústavy SR.

V predmetnom videu sa vyjadroval na adresu žalobcu v čase 15:24 min., a to nasledovne: „...A. si pripíše číslo a pôjde sa potom, pôjde potom onanovať zase pred J. I., neplodnou novinárkou, Z. šlapkou po troch potratoch, ktorá teraz plače o tom ako by sa mali vychovávať deti...“ Okrem toho sa vo videu v urážlivom a nenávisťnom duchu vyjadruje aj na adresu iných osôb. Svoje urážky a vulgarizmy nijako neodôvodňuje, v jeho videu chýba akékoľvek vysvetlenie jeho nadávok, vulgarizmov a urážok, ktorými označuje žalobkyňu a ďalšie osoby. Podľa žalobkyne sloboda prejavu pripúšťa kritiku osôb, avšak táto musí byť odôvodnená a podložená faktami. V predmetnom videu však vo vzťahu k nej nejde primárne o vyjadrenie kritiky k jej činnosti novinárky, ale šírenie a zdieľanie klamlivých informácií citlivej povahy z jej súkromia o jej zdravotnom stave. Tieto tvrdenia predstavujú osobné útoky voči nej, na jej česť, dôstojnosť, dobré meno a zásahy do súkromného a rodinného života. Takéto výroky nemôžu byť chránené slobodou prejavu a neexistuje zákonný základ, ktorý by pripúšťal ich ďalšie šírenie a zverejňovanie. Vo videu sa na jej adresu uvádzajú klamstvá o tom, že je „neplodná novinárka, A. šlapka po troch potratoch“, pričom ide o absolútne nepravdivé tvrdenie bez reálneho skutkového základu,

ktoré má za cieľ ju v očiach verejnosti ponižiť, vysmiať a poškodiť jej na cti a ľudskej dôstojnosti, v neposlednom rade poškodiť v osobnej, rodinnej a tiež v profesionálnej (pracovnej) sfére. Žalobkyňa je vo videu úmyselne napádaná v snahe získať pre užívateľa pozornosť a priazeň v rámci cieľovej skupiny, ktorú oslovuje. Pre ňu je však takéto verejné šírenie nepravdivých informácií o neplodnosti a potratoch, vzhľadom na verejný dosah a citlivú povahu týchto informácií neprijateľné. Je verejne sledovanou osobou, ktorú len na sociálnych sieťach sleduje takmer 100.000 sledujúcich. Žalovaní umožňujú vyššie spomenuté video zdieľať prostredníctvom internetu a na sociálnych sieťach, pričom tak verejne šíria o nej nepravdivé tvrdenia, ktoré ju zásadným spôsobom poškodzujú v osobnom aj profesijnom živote. Ku dňu 2.12.2021 má predmetné video len na Z.sk cca 5.900 zobrazení, pričom počet zdieľaní nie je na Z.sk viditeľný.

Žalobkyňa sa domáha neodkladnej úpravy pomerov s poukazom na § 11 a § 12 Občianskeho zákonníka, pretože podľa nej intenzita a agresivita sporného videa je vo vzťahu k nej neúmerná. Video je možné zdieľať prostredníctvom internetu a na sociálnych sieťach, webových stránkach ako aj prostredníctvom služby S.. Týmto spôsobom jej žalovaní spôsobili ujmu na jej osobnostných právach, zasiahli do jeho cti a ľudskej dôstojnosti a do súkromného, rodinného a pracovného života. Tento zásah pretrváva, keďže video je na Z.sk voľne dostupné a je možné ho neobmedzene šíriť, napr. cez zdieľaním cez sociálne siete. Žalobkyňa si ctí slobodu prejavu a rešpektuje jej realizáciu každou osobou. Aj sloboda prejavu má však svoje limity, nie je bezbrehá. Urážky a zásahy do osobnostných práv a súkromia žalobkyne presiahli hranicu, ktorú by mala tolerovať. Žalovaní šíria nepravdivé skutkové tvrdenia o tom že je neplodná a že je po 3 potratoch. Nikto nie je povinný znášať urážky a šírenie nepravdivých skutkových tvrdení, ktoré závažne zasahujú do jeho práva na ochranu osobnosti. Žalovaní, ani užívateľ V. K. nie sú privilegované subjekty, ktoré majú zvýšenú ochranu slobodu prejavu. Nie sú novinári ani politici. Užívateľ je naopak známy konšpirátor, prívrženec extrémistických zoskupení a jeho prejavy na sociálnych sieťach možno označiť ako extrémistické, nenávistné a vulgárne. Podľa názoru žalobkyne a s prihliadnutím k celkovému obsahu, vyzneniu videa a jeho difamačného zamerania voči nej má za to, že video zasahuje neprímeraným spôsobom do jej práv, a preto sú aj z hľadiska proporcionality splnené predpoklady na to, aby súd nariadil jeho stiahnutie v celom rozsahu.

Vzhľadom k uvedenému má žalobkyňa za to, že nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodné, pretože z jej strany nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. V prípade, ak by súd nevyhovел jej návrhu, došlo by k nenapraviteľným škodám na jej osobnostných právach, nakoľko informácie o jej neplodnosti a prekonaných troch potratoch sú absolútne nepravdivé a sú objektívne spôsobilé v najvyššej možnej miere narušiť jej rodinné vzťahy, ale i jej spoločenské postavenie, pracovné vzťahy a reputáciu. Sama je osobou verejne známou venuje sa novinárskemu povolaniu s politickými a celospoločenskými témami, predmetné výroky na jej adresu sú objektívne spôsobilé značnou mierou ohroziť jej vážnosť u spoluobčanov ako aj v novinárskych kruhoch. Okrem toho sa venuje aj otázkam starostlivosti o deti, vrátane detí z vylúčených komunit. Užívateľ sa očividne snaží predmetnými výroky ju ponižiť, negovať a spochybňovať jej novinársku prácu v tejto oblasti, a to klamstvom, že je neplodná, po 3 potratoch a teda o deťoch nemôže vedieť nič. To zásadným spôsobom zasahuje aj do jej pracovnej/profesionálnej sféry. Aj keď verejne známe osoby ako je ona musia zniesť vyššiu mieru kritiky, neznamená to, že sú povinné tolerovať a strpieť šírenie preukázateľných klamstiev a absolútne nepodložených hodnotiacich úsudkov. Žalobkyňa má zároveň za to, že nariadeným neodkladným opatrením je možné trvalo upraviť pomery medzi stranami, nakoľko odstránením sporného videa by bol zabezpečený účel sledovaný týmto návrhom - ukončenie zásahov do jej osobnostných práv a oprávnených záujmov a navyše sledovaný účel nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

V doplnení neodkladného opatrenia zo dňa 17.12.2021 spolu s ďalšími predloženými dôkazmi poukázala na enormný dosah videa a negatívne dôsledky difamačných a nepravdivých tvrdení o tom, že je „slapka po troch potratoch“, ktorý potvrdzujú nové príspevky zo sociálnych sietí vychádzajúce z predmetného videa ako primárneho zdroja. Všetky príspevky sa začali šíriť až po zverejnení videa užívateľa daného kollara na portáli vimo.sk. Žalobkyňa zároveň dostáva správy odkazujúce na informácie z videa. Na instagramovom profile s názvom „dannykollarpublic“ bol šírený obrázok s obsahom písomnej komunikácie, v ktorej bolo o nej opakovane povedané, že „Ved ona je slapka, po 3x interupciách ostala neplodná“, pričom tento používateľský profil sleduje 19,2 tisíc sledovateľov, ktorí preberajú difamačné a nepravdivé informácie nielen o nej ale aj o jej manželovi a šíria ich ďalej. Nepravdivé informácie o potrate sa začali rozširovať o ďalšie, napr. o tom, že „jej „manžel“ M. je homosexuál a tvári sa ako heterak ale nie je!“, na čo danny kollar odpovedal: „Ale ved to je jasne jak facka ze C. je buzna“ alebo „on jej dovoli kurvit sa barzde, sak to vedia secia.“ Mnoho ľudí informácie zverejnené na sociálnych sieťach považujú za pravdivé a šíria ich ďalej. Ďalej uviedla, že na jej emailovú adresu a@b.c <mailto:a@b.c> bola z emailovej adresy a@b.c doručená správa, v ktorej sa uvádza: „Cital som ze pocatie dietata nie

je tvoja silna stranka hail náci kovačičová“ Odosielateľ správy ju označuje za nacistku a vyhráza sa jej smrťou, napr. predmet správy je označený ako „G. pojdes tam“ alebo text správy: „Blizi sa G. neboj moja. Cital som ze pocatie dietata je tvoja silna stranka hail náci C.“. Všetky tieto skutočnosti len zdôrazňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

Žalobkyňa ako dôkazy označila a predložila podmienky používania webového portálu Z.sk uverejnené na: <<https://www.Z..sk/terms/terms>>, výpis z registra domén na www.sk-nic.sk k www.Z..sk <<http://www..sk>>, výpis z www.orser.sk spoločnosti G. engineering s.r.o., O nás uverejnené na: <<https://www.vimo.sk/terms/about-us>>, náhľad na webovú stránku <https://www.Z..sk/watch/87a9XyBnIWtpA94> s videom „Vadím im viac a viac!“, zvukovoobrazový záznam s názvom „Vadím im viac a viac!“ uverejnený na: <https://www.Z..sk/watch/87a9XyBnIWtpA94> dňa 21.11.2021 predložený na DVD nosiči, Článok „Nová hviezda C. C.: gastarbeiter, ktorý sa opíči po teroristovi z Nového Zélandu“ zo dňa 20.12.2019 dostupný na <https://V.>, odkazy na <<https://www.Z..sk/watch/iFYWxvbG1DHz2vc>, <https://www.Z..sk/watch/CbTEm1s5syB24y6>, <https://www.Z.sk/watch/FGYScNzTnUC9bhP>>, náhľad na používateľský profil dannykollarpublic, správu zdieľanú používateľom danny kollar na jeho instagramovom profile dannykollarpublic a emailovú správu.

Hlavným predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia je existencia sporného právneho vzťahu, t. j. či žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčil, že sú tu právne vzťahy medzi sporovými stranami, pretože neodkladné opatrenie nemožno využiť na dočasnú úpravu iných, než právnych vzťahov sporových strán. Ak medzi nimi nie je vzťah, ktorý je upravený právom, resp. žalobca ani netvrdí, že taký vzťah tu je, prípadne túto právnu skutočnosť tvrdí ale neosvedčí, ďalšie predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebné skúmať, pretože chýba základný zákonný predpoklad, na ktorom stojí jeho prípadná opodstatnenosť. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právny vzťahov.

Žalobca musí mať na nariadení neodkladného opatrenia právny záujem, čiže musí osvedčiť potrebu neodkladnej úpravy pomerov žalovaného. Relevantnosť právneho záujmu je dôležitá práve kvôli tomu, aby sa neskúmali iné, napr. morálne záujmy na takomto rozhodnutí, prípadne, aby nešlo len o záujem týkajúci sa faktického stavu vládnuceho medzi sporovými stranami. Iný, než právny záujem sa pri rozhodovaní medzi stranami nemôže brať do úvahy, pretože činnosť súdu nemôže mať akademický charakter. Z podaného návrhu vyplýva, že žalobkyňa žiada súd o poskytnutie ochrany jej právam ako osoby, ktorá je novinárkou, do ktorej práv na ochranu osobnosti sa zasiahlo, a to, aby prevádzkovateľ webového portálu www.Z..sk <<http://www.Z..sk>> a držiteľ domény Z..sk ako poskytovateľa informačnej služby odstránili z webového portálu ňou uvedené video, ktoré na webe zverejnil jeden z jeho užívateľov pod užívateľským menom „dannykollar“.

Skutkové tvrdenia žalobkyňa osvedčila verejne dostupným zvukovoobrazovým záznamom/ videom s názvom „Vadím im viac a viac!“, ktorý k návrhu pripojila na DVD nosiči a internetovými odkazmi na ďalšie webové stránky preukazujúce činnosť užívateľa. Z takto predložených dôkazov mal súd za to, že žalobkyňa ako navrhovateľka neodkladného opatrenia osvedčila existenciu vzťahu medzi ňou a žalovanými upraveného právom, čím zároveň splnila základnú podmienku pre posudzovanie ďalších predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. V návrhu osvedčila i existenciu práva, ktorého porušenie alebo ohrozenie možno efektívne chrániť.

Súd prvej inštancie o potrebe úpravy sporových strán neodkladným opatrením za daných okolností nemal vážne pochybnosti. Pre prípad vyhovenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí jeho navrhovateľ osvedčiť taký stav právnych (nielen faktických) vzťahov medzi stranami, ktoré vyžadujú rýchlu úpravu pomerov medzi nimi, t.j. naliehavosť situácie aj z právnej stránky a tiež osvedčenie ohrozenia nároku podložené konkrétnymi skutočnosťami. Zo skutkových tvrdení obsiahnutých v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčené také konanie žalovaných, ktorým reálne zasiahli do práva žalobkyne na ochranu osobnosti, a to aplikujúc ustanovenie § 6 ods. 5 zákona č. 22/2004 Z.z. poslednej vety aj vtedy, keď sa o protiprávnosti informácii, ktoré zasiahli do osobnej sféry žalobkyne žalovaní nedozvedeli.

Súd prvej inštancie považoval za potrebné zdôrazniť, že sloboda prejavu predstavuje jeden z konštitutívnych znakov demokratickej pluralitnej spoločnosti, v ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k veciam verejným a vynášať o nich hodnotiace úsudky (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 453/2003 zo dňa 11.11.2005). Rešpektovanie slobody prejavu vytvára priestor na to, aby sa v zásade akákoľvek otázka mohla stať predmetom verejnej debaty. Aj keď štát je povinný zdržať sa konania, ktoré by jednotlivcovi znemožňovalo vykonať určité prejavy voči verejnosti, alebo by ich na druhej strane sankcionovalo, táto povinnosť však neplatí absolútne, pretože sloboda prejavu nie je neobmedzená. V niektorých prípadoch podlieha obmedzeniam na ochranu určitého verejného záujmu alebo práv a slobôd iných. Sloboda pôsobí nepriamo i vo vzťahu k iným osobám a jej uplatňovanie môže predstavovať

zásah do práv iných osôb, pričom môže ísť nielen o zverejňovanie informácií ale aj o prejavy, ktorými sa tieto osoby môžu vzhľadom na ich obsah, oprávnene cítiť dotknuté. Štát v takomto prípade je povinný vytvoriť podmienky na to, aby sa ktokoľvek, do koho práv bolo výkonom slobody prejavu neprípustným spôsobom zasiahnuté, mohol proti tomuto zásahu domáhať ochrany efektívnym spôsobom. Jedným zo zákonných prostriedkov, ktoré slúžia na ochranu ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a mena je ustanovenie čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a § 11 Občianskeho zákonníka. Do kolízie sa tak dostáva sloboda prejavu podľa článku 26 ods. 1 Ústavy SR na jednej strane s právom na ochranu osobnosti podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR na strane druhej. Túto kolíziu je potrebné riešiť v kontexte posudzovaného sporu.

Je preto dôležité, aby súd v prvom rade skúmal povahu posudzovaného výroku vo zverejnenom videu v čase 15:24 min., v znení: „...A. si pripíše číselko a pôjde sa potom, pôjde potom onanovať zase pred J. I., neplodnou novinárkou, Z. šlapkou po troch potratoch, ktorá teraz plače o tom ako by sa mali vychovávať deti.. Predmetný výrok je možné považovať za hodnotiaci úsudok, pretože má charakter subjektívneho názoru užívateľa a následne je nutné posúdiť, či tento úsudok vychádza z pravdivých a reálnych základov a nejde len o urážanie a znevažovanie. Hodnotenie by malo reagovať na konkrétne preukázateľné objektívne fakty a mať svoj reálny, pravdivý základ v tom, že žalobkyňa je neplodná, po troch potratoch. Užívateľ však ani jeden z týchto vyslovených záverov racionálne nezodôvodnil reálnou skutočnosťou alebo udalosťou, z ktorej by mohlo reálne vyplývať, že žalobkyňa je neplodná a po troch potratoch. Takéto ničím nepodložené tvrdenie užívateľa na adresu žalobkyne- ženy, ktoré je navyše veľmi citlivej povahy z jej súkromia, negatívne vplýva na súkromný a rodinný život žalobkyne. Žalobkyňa je navyše osobou známou v médiách, má 100 000 sledujúcich na verejných sieťach, je novinárka, ktorá má svoju vlastnú diskusnú reláciu, venuje sa aj otázkam starostlivosti o deti a práve takéto nepravdivé vyjadrenia zasahujú aj do oblasti jej spoločenského a pracovného postavenia. Aj keď je síce známou osobou, je však nepochybné, že nie je povinná znášať výroky obsahujúce klamlivé informácie citlivej povahy z jej súkromia, ktoré nemajú žiaden racionálny základ, a preto má nárok na ochranu pred takýmito výroky zo strany užívateľa.

V bode 25. napadnutého rozhodnutia okresný súd konštatoval, že z dôkazov predložených s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia mal súd preukázané, že užívateľ V. K. je prívržencom extrémistických skupín, šíry konšpiračné teórie o pandémii COVID-19, kritizuje opatrenia súvisiace s touto pandémiou, sústreďuje sa na urážky a hanlivé vyjadrenia nielen na adresu žalobkyne ale aj iných verejne známych osôb, a teda nie je subjektom, ktorý má zvýšenú ochranu slobody prejavu. Aj z týchto dôvodov mal súd za to, že neexistoval rozumný dôvod na to, aby hodnotiaci úsudok užívateľa bol pravdivý. Naopak zasiahol ním do dôstojnosti, vážnosti, cti a dobrého mena žalobkyne. Navyše je potrebné zdôrazniť, že ním zverejnené video malo dňa 02.12.2021 5900 zobrazení, je možné ho verejne zdieľať prostredníctvom internetu a na sociálnych sieťach, webových stránkach ako aj prostredníctvom služby S. a momentálne, ako to vyplýva z doplnenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj na instagramovom profile užívateľa dannykollarpublic, pričom nepravdivé tvrdenia o žalobkyňi sa začínajú rozširovať aj o útoky na jej manžela M. C. redaktora a moderátora TV M..

Vzhľadom k uvedenému je možné uzavrieť, že žalobkyňa osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, pretože osvedčila, že video, odstránenia ktorého sa z webového portálu www.vimo.sk domáha, obsahuje nepravdivé informácie o nej, ktoré možno považovať za objektívne spôsobilé privodiť ujmu na jej právach, a to práva na ochranu občianskej cti, súkromia, mena a prejavov osobnej povahy, ktoré sú chránené ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, čím dostatočne osvedčila existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na jej právach a potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, nakoľko predmetné video je stále verejne dostupné, možno ho sledovať, zdieľať a sťahovať. Ako už bolo vyššie uvedené pri výkone práva slobody prejavu je potrebné dodržiavať a rešpektovať právo na ochranu osobnosti, ako základné ústavné právo. Kritika určitej osoby v rámci výkonu práva slobody prejavu musí byť vecná a primeraná určitému legitímnemu cieľu, ktorý je týmto prejavom sledovaný, ktorým môže byť spoločenská potreba, resp. požiadavka diskusie o veciach a osobách verejného záujmu, avšak v danom prípade text predmetného videa neobsahuje žiaden vecný základ odôvodňujúci negatívne hodnotenie osobnostných stránok žalobkyne urážlivým spôsobom. Vzhľadom na to možno vyjadrenia užívateľa považovať za objektívne spôsobilé ohroziť osobnostné práva žalobkyne.

Z uvedeného dôvodu súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť odstrániť z webového portálu www.vimo.sk zvukovoobrazový záznam/video s názvom: Vadím im viac a viac! uverejnený na: <<https://www.Z..sk/watch/87a9XyBnIWtpA94>> zo dňa 21.11.2021 v lehote troch dní od vykonateľnosti uznesenia. Vychádzal pritom z vyššie uvedených osvedčených skutočností a z postavenia žalovaných ako poskytovateľov služieb informačnej spoločnosti, ktorí sú povinní odstrániť z elektronickej komunikačnej

siete informácie, ktoré sú protiprávne, pretože aj v zmysle Podmienok používania Z.sk je užívateľ povinný dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy SR a iné predpisy (autorský zákon, platný trestný zákon, trestný poriadok, atď.) a všeobecne akceptované etické, kultúrno-spoločenské normy a dobré mravy. Za ich porušenie nesie plnú zodpovednosť užívateľ, avšak v prípade porušenia týchto pravidiel bude užívateľ zablokovaný a jeho videá zmazané.

Súd prvej inštancie mal za to, že uložením povinnosti žalovaným sa v danom prípade poskytuje žalobkyni ako navrhovateľke neodkladného opatrenia plnohodnotná, trvalá súdna ochrana a zabezpečuje sa i trvalá úprava pomerov medzi stranami sporu, a preto neuložil žalobkyni povinnosť po nariadení neodkladného opatrenia podať žalobu vo veci samej.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, má súd za to, že žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčila existenciu kvalifikovaného dôvodu oprávňujúceho žiadať o ochranu práve inštitútom neodkladného opatrenia, pretože bol osvedčený základný predpoklad pre jeho nariadenie spočívajúci v potrebnosti úpravy pomerov a žalobkyňa zároveň preukázala, že jeho nevydaním by došlo k ohrozeniu jej práva. Súd pre úplnosť uvádza, že sledovaný účel nebolo možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný v 2. rade, ktorý navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zmenil a návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a uplatnil si voči žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %. V odvolaní namietal, že v záhlaví uznesenia je uvedené nesprávne obchodné meno žalovaného nezodpovedajúce jeho zápisu v Obchodnom registri. Ďalej namietal, že slovo „webový“ nie je spisovným slovom slovenského jazyka a jeho použitím vo výroku súdu bol porušený § 3 ods. 1 zákona č. 270/1995 Z.z. v spojení s § 155 ods. 1 CSP. Ďalej poukázal na to, že žalobkyňa je verejne známou osobou - novinárom, ktorá je vo vysokej frekvencii prezentovaná a vystupujúca v médiách, čím je zároveň povinná aj preukázať vyššiu mieru tolerance voči kritike a to aj za použitia ostrejších výrazov ako súčasť takejto kritiky.

V prípade sporných príspevkov je nepochybné, že boli prejavmi týkajúcimi sa veci verejného záujmu - otázky činnosti verejne známej osoby, ktorá sama často používa kritiku ako pracovný nástroj, a tým viac platila prezumpcia práva tieto prejavy realizovať aj s istou formou zjednodušenia vzhľadom na charakter sporného zvukovoobrazového záznamu, ktorého autor vystupoval v postavení analogickom novinárovi. Vzhľadom na charakter internetového portálu www.vimo.sk, na ktorom môžu užívatelia slobodne s ohľadom na čl. 26 ods. 4 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. je postavenie žalovaného v podstate analogické k postaveniu vydavateľa periodickej tlače a je možné používať v príspevkoch aj relatívne ostrejšie výrazy, ktoré by sa za iných okolností mohli považovať za urážlivé.

Cieľom sporných výrokov bolo iniciovať verejnú diskusiu k veci verejného záujmu (potraty, neplodnosť, vplyv oligarchie na médiá). Postihovanie žalovaného v postavení v podstate analogickom k postaveniu vydavateľa periodickej tlače by v budúcnosti mohlo odrádzať verejnosť od prípadnej kritiky v danej téme, či prípadne úplne zabrániť takej diskusii.

Sporné výroky podľa názoru žalovaného v 2. rade sú hodnotiacimi úsudkami, pri ktorých sa nedá overiť ich pravdivosť, iba posudzovať ich primeranosť.

Podľa jeho názoru skutkové tvrdenia žalobkyne neboli vôbec žiadnym spôsobom, čo i len osvedčené a už vôbec neboli preukázané s vyšším stupňom pravdepodobnosti. Žalobkyňa žiadnym spôsobom neosvedčila chýbajúci skutkový podklad výroku, že nebola na tvrdených potratoch. Autor sporného výroku o potratoch žalobkyne mal za to, že žalobkyňa v skutočnosti potraty podstúpila. Žalobkyňa sa v minulosti angažovala v otázke potratov smerom k odmietaniu sprísnenia ich podmienok. Vzhľadom na liberálny postoj žalobkyne k potratom bolo u autora sporného výroku primerané na tomto skutkovom základe uvažovať o tom, že žalobkyňa potraty podstúpila. Za účelom preukázania vyššie uvedeného (predovšetkým verifikovania pravdivosti skutkových podkladov k výroku o potratoch) navrhol odvolateľ vykonať dôkaz výsluchu žalobcu, výsluchu svedka V. K. ako autora príspevku, zdravotnou dokumentáciou žalobkyne, výsluchom svedka M. C., oboznámením sa s článkom prostredníctvom uvedeného zdroja z technického zariadenia s prístupom na internet, ktorý označil v odvolaní a poukázal, že vzhľadom na bezdetnosť manželstva žalobcu v pomere k dĺžke trvania manželstva a veku žalobcu bolo u autora sporného výroku primerané na tomto skutkovom základe uvažovať nielen o potratoch, ale aj o neplodnosti žalobcu. Za účelom preukázania, predovšetkým verifikovania pravdivosti skutkových podkladov k výroku o neplodnosti a potratoch, navrhol odvolateľ vykonať výsluch žalobcu, výsluch svedka V. K., zdravotnou dokumentáciou žalobcu, výsluchom svedka M. C. a oboznámenie sa s článkami prostredníctvom internetových zdrojov, ktoré uviedol v odvolaní. Ďalej poukázal na výroky predsedu A. v súvislosti s rezonovaním úvah na prepojenie médií a oligarchie a vzhľadom na tieto vlastné

štruktúry bolo u autora sporného výroku podľa názoru odvolateľa primerané na tomto skutkovom základe uvažovať o vplyve oligarchie na médium, v ktorom pôsobí žalobkyňa, a to aj za použitia ostrejších výrazov. Za účelom preukázania vyššie uvedeného navrhol opakovane výsluch žalobcu, výsluch svedka V. K., oboznámenie sa s článkami z internetových zdrojov, ktoré uviedol v odvolaní. Ďalej namietal, že súd presvedčivo neodôvodnil na základe čoho dospel k záveru o tom, že V. K. je prívržencom extrémistických skupín, šíri konšpiračné teórie o pandémie COVID-19, sústreďuje sa na urážky a hanlivé vyjadrenia nielen na adresu žalobkyne, ale aj iných verejne známych osôb. Samotný poukaz súdu na to, že V. K. kritizuje opatrenia súvisiace s pandemiou je irelevantný, pretože v demokratickom štáte je kritika prirodzeným spôsobom realizácie práva na slobodu prejavu. Súd presvedčivo nezdôvodnil úvahy na základe čoho dospel k záveru o tom, že osvedčení dôvodnosť a trvanie nároku (bez bližšieho určenia nároku). Súd zmätočne poukazuje na nepravdivé informácie o žalobcovi (bez bližšieho určenia týchto informácií), čo je v rozpore so záverom súdu o hodnotiacich úsudkoch (bod 24. odôvodnenia uznesenia), pri ktorých sa však ich pravdivosť neposudzuje (bod 26. odôvodnenia uznesenia). Neobstojí neurčitý poukaz súdu na povinnosť žalovaného odstrániť zvukovoobrazový záznam z dôvodu postavenia žalovaného, ktorý je toho povinný, pretože súd neuvádza konkrétne ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, z ktorého takú povinnosť vyvodzuje. (bod 27. odôvodnenia uznesenia). S ohľadom na § 326 ods. 1 CSP chýba úvaha súdu v čom spočívajú dôvody potreby neodkladnej úpravy pomerov. Súd nekonkretizuje, ktoré konkrétne skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v návrhu boli rozhodujúce k vytvoreniu takého úsudku súdu. Z odôvodnenia uznesenia nevyplýva, v čom má spočívať hrozba bezprostredne hroziacej ujmy pre žalobcu. Žalobca v konečnom dôsledku neosvedčil svoje tvrdenie, že sporný príspevok zasiahol do jeho cti, ľudskej dôstojnosti a do súkromného, rodinného a pracovného života. Súd nekriticky prevzal tvrdenia žalobcu. Zo samotných komentárov k predmetnému zvukovoobrazovému záznamu vyplýva, že diskutujúci stoja na opačnom póle názorového spektra ako žalobca, a teda ani z tohto pohľadu nebol predmetný príspevok spôsobilí znížiť česť, dôstojnosť, či vážnosť žalobcu medzi diskutujúcimi, ktorí už mali svoj názor na žalobcu utvorený pred zverejnením príspevku. Rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok presvedčivých dôvodov ako súd dospel k svojim záverom. Odôvodnenie rozhodnutia je teda formalistické. Rozhodnutie je založené iba na predpokladoch a domnienkach súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolateľ považuje uznesenie aj vecne nesprávne. Napadnuté rozhodnutie je formalistické, nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok presvedčivých dôvodov, čím bolo porušené právo žalovaného na spravodlivý súdny proces.

3. K odvolaniu žalovaného v 2. rade sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá poukázala na to, že bezodkladne po nariadení neodkladného opatrenia žalovaný v 1. rade zmažal svoje meno z podmienok používania daného webového portálu, žiadne označenie prevádzkovateľa tam už momentálne uvedené nie je. Súčasné podmienky používania tohto portálu neobsahujú vôbec informácie o mene a priezvisku prevádzkovateľa alebo jeho obchodného mena. Jediná informácia o kontakte na prevádzkovateľa je emailová adresa a zároveň na hlavnej stránke je upozornenie, že „Z. prechádza zmenou prevádzkovateľa“. Aj tieto následné reakcie žalovaných potvrdzujú, že nariadené neodkladné opatrenie je dôvodné a žalobca nepochybuje, že sa chcú svojej zodpovednosti za nimi zdieľaný obsah zbaviť. Žalovaní sa javia ako neseriózne subjekty, ktoré sa v nadväznosti na uznesenie snažia ďalej šíriť protiprávny obsah anonymne, aby nemohli byť identifikovaní a žalovaní. K samotnému odvolaniu žalovaného v 2. rade žalobkyňa poukázala na to, že toto odvolanie je obsahovo vážne, je doplnené o množstvo citácií judikatúry súdov rôznych inštancií, ktoré sú na prejednávanú vec neaplikovateľné. V ďalšom poukázal na to, že námietka odvolateľa, že slovo „webový“ nie je spisovným slovom slovenského jazyka neobstojí, pretože toto slovo je spisovným slovom slovenského jazyka a poukázal na dôkazy, ktoré uvedené preukazujú.

4. K statusu žalobkyne poukázala na to, že žalobkyňa si je vedomá, že ako verejne známa osoba - novinárka, je povinná zniesť vyššiu mieru tolerancie voči kritike ako bežná súkromná osoba. Zároveň však uviedla, že verejne známe osoby nie sú v žiadnom prípade povinné trpieť nepravdivé a vulgárne tvrdenia, ktoré sú o nich šírené. V ostatnom žalobkyňa poukázala, že považuje odvolacie námietky žalovaného za neopodstatnené, informáciu o svojom zdravotnom stave predkladať žalovanému v 2. rade nebude, ohľadom nepresvedčivosti a arbitrárnosti rozhodnutia poukázala na nespornosť dôkazov.

5. Žalovaný v 2. rade sa k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie

preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. rade nie je dôvodné.

7. Pred nariadením neodkladného opatrenia sa vychádza z vymedzenia uvedeného návrhu a skúma sa, či je dostatočne odôvodnený a ďalej sa skúmajú skutkové okolnosti vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia.

8. „V rámci konania o vydanie predbežného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený v dôsledku: účelu a podstaty predbežného opatrenia, lehoty na rozhodnutie o návrhu a toho, že súd koná spravidla bez pojednávania a zásadne bez vypočutia účastníkov. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na predbežné opatrenie. Nemusí prihliadať na všetky formality, ako pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné.“ (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010).

Odvolačný súd zdôrazňuje, že pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana.

9. K nariadeniu neodkladného opatrenia môže dôjsť len za splnenia kumulatívne stanovených podmienok. Týmito podmienkami sú: 1/ hodnoverné opísanie skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť súdna ochrana navrhovaným neodkladným opatrením a 2/ uvedenie skutočností, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená.

10. Je potrebné zdôrazniť osobitný charakter konania a rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a s ním spojené špecifiká. Z charakteru tohto osobitného konania daného jeho zmyslom a účelom, vyplýva aj zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd spravidla rozhoduje bez vylúčených strán, bez nariadenia pojednávania, pričom sa nevykonáva ani riadne dokazovanie v zmysle úpravy zakotvenej v ust. § 185 a nasl. CSP.

11. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

12. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, ak pri rozhodovaní o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal z obsahu tohto návrhu a zo skutočností v ňom tvrdných a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené listinami doloženými k momentu rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia.

Označenie žalovaného v napadnutom rozhodnutí je súladné s jeho označením v obchodnom registri. Odvolačný súd len pripomína, že v súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach má osobitný význam ust. § 329 ods. 2 CSP pre odvolacie konanie. Pri preskúmaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je aj pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Bez ďalšieho je vylúčené, aby svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní napadnutého uznesenia. Na tieto skutočnosti odvolací súd neprihliada.

13. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné (k tomu obdobne pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 147/2011, 6M Cdo 5/2012).

14. Žalovaný v 2. rade v odvolaní nevysvetlil, v čom ho nariadené neodkladné opatrenie neprimerane obmedzuje, a teda nebolo preukázané porušenie princípu proporcionality.

15. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súdna prax vyžaduje naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a že v dôsledku neodkladného opatrenia nemôže vzniknúť stranám sporu neprimeraná ujma. Ujma žalovaného preto nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa žalobkyňa.

16. Tolerancia a úcta k rovnakej dôstojnosti všetkých ľudských bytostí predstavujú základ demokratickej, pluralitnej spoločnosti. Napriek uvedenému, môže byť z principiálneho hľadiska nevyhnutné v niektorých demokratických spoločnostiach postihovať alebo dokonca brániť takým formám prejavov, ktoré sú založené na netolerancii, ktoré šíria, podnecujú, podporujú alebo ospravedlňujú nenávisť... za predpokladu, že akékoľvek uložené formálne požiadavky, podmienky, obmedzenia alebo sankcie sú primerané legitímnemu sledovanému cieľu.“ (Erbakan proti Turecku, rozsudok zo 6. júla 2006, ods. 56).

17. „Niet pochyb o tom, že každá poznámka namierená proti základným hodnotám Dohovoru by mala byť vyňatá z ochrany podľa článku 10 [sloboda prejavu] prostredníctvom článku 17 [zákaz zneužitia práva] (...)“ (Seurot proti Francúzsku, rozhodnutie o prijateľnosti z 18. mája 2004).

18. Odvolací súd v súvislosti s pasívnou legitimáciou poukazuje na rozsudok Veľkej komory Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Delfi AS proti Estónsku rozsudok zo dňa 16. júna 2015.

Toto bol prvý prípad, v ktorom mal ESLP preskúmať sťažnosť týkajúcu sa zodpovednosti za komentáre uverejňované používateľmi na internetovom spravodajskom portáli. Sťažujúca sa spoločnosť, ktorá prevádzkuje spravodajský portál na komerčnom základe, sa sťažovala, že ju vnútroštátne súdy považovali za zodpovednú za urážlivé komentáre, ktoré jej čitatelia napísali pod jeden z jej online spravodajských článkov o trajektovej spoločnosti. Na žiadosť právnikov majiteľa trajektovej spoločnosti sťažovateľka odstránila útočné komentáre asi šesť týždňov po ich uverejnení.

ESLP rozhodol, že nedošlo k porušeniu článku 10 Dohovoru (sloboda prejavu). Najprv vzal do úvahy proti sebe stojace aspekty týkajúce sa prínosov internetu, bezprecedentnej platformy, ktorá zabezpečuje slobodu prejavu a jeho nebezpečenstva, spočívajúceho v možnosti, že nenávisťné prejavy a prejavy podnecujúce násilie sa šíria po celom svete v priebehu niekoľkých sekúnd a niekedy zostávajú naďalej k dispozícii online. ESLP ďalej poznamenal, že protiprávnosť predmetných komentárov bola zjavne založená na skutočnosti, že väčšina komentárov mala charakter podnecovania k nenávisti alebo k násiliu voči majiteľovi trajektovej spoločnosti. V dôsledku toho sa prípad týkal povinností a zodpovedností podľa článku 10 ods. 2 Dohovoru internetových spravodajských portálov, ktoré na komerčnom základe poskytovali platformu pre komentáre uverejňované používateľmi o predtým uverejnenom obsahu a niektorí užívatelia - či už identifikovaní, alebo anonymní - v zjavne nezákonnom prejave, ktorý porušoval osobnostné práva iných a predstavoval nenávisťné prejavy a podnecovanie k násiliu voči nim. V prípadoch, ako je to v posudzovanom prípade, keď komentáre tretích strán majú formu nenávisťných prejavov a priamo ohrozujú fyzickú integritu jednotlivcov, ESLP usúdil, že práva a záujmy ostatných a spoločnosti ako celku môžu oprávňovať zmluvné strany, aby bez porušenia článku 10 Dohovoru uznali za zodpovedné internetové spravodajské portály, ak neprijmú opatrenia na bezodkladné odstránenie protiprávných komentárov, a to aj bez oznámenia zo strany údajnej obeť alebo tretích strán.

Na základe konkrétneho posúdenia týchto aspektov a berúc do úvahy najmä extrémnu povahu predmetných komentárov, skutočnosť, že boli zverejnené v reakcii na článok uverejnený sťažujúcou sa spoločnosťou na jej profesionálne spravované spravodajskom portáli na komerčnom základe, nedostatočnosť opatrení prijatých sťažujúcou sa spoločnosťou bezodkladne po uverejnení komentárov predstavujúcich prejavy nenávisťi a prejavy podnecujúce k násiliu a zabezpečenia reálnej perspektívy zodpovednosti autorov takýchto pripomienok a miernej sankcie (320,- eur), ktoré boli uložené sťažujúcej sa spoločnosti, ESLP konštatoval, že uznanie zodpovednosti estónskych súdov voči sťažujúcej sa spoločnosti bolo odôvodneným a primeraným obmedzením slobody prejavu.

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že najmä v takých prípadoch, ako je prejednávaná vec, je potrebné dosiahnuť rovnováhu medzi právom jednotlivca na rešpektovanie súkromného života a právom na slobodu prejavu, ktorým disponuje jednotlivec alebo skupina, ktorá prevádzkuje internetový portál.

Vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím dosiahol spravodlivú rovnováhu. Z povahy inštitútu neodkladných opatrení vyplýva osvedčovanie skutočností nie preukazovanie dôkaznými prostriedkami, ktoré navrhoval odvolateľ. Navyše v prejednávanej veci vzhľadom na jej okolnosti ani vykonaním navrhovaného dokazovania by nedošlo k inému objasneniu veci potrebného pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení.

20. Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že kritika môže byť:

- kritická činnosť, pozri kritika (činnosť)
- podrobný rozbor odborného (vedeckého) alebo umeleckého diela (ak ide o kritiku slovesného umeleckého diela, nazýva sa literárna kritika), „opak“ recenzie, pozri napr. literárna kritika, umelecká kritika
- oblasť umeleckej publicistiky, ktorá vznikla v 18. storočí a má za cieľ tvorivo interpretovať umelecké dielo, informovať o ňom a vyniesť kritický súd (recenzia, glosa, esej, odborná štúdia), pozri kritika (oblasť umeleckej publicistiky)
- hodnotenie konkrétneho umeleckého diela, pozri napr. pod literárna kritika, umelecká kritika
- odborné posudzovanie <<https://sk.wikipedia.org/wiki/Kritika>>
- súhrn kritikov a ich prác
- v historiografii: postup vyhodnocovania hodnovernosti a autenticity historických prameňov (pozri <https://sk.wikipedia.org/wiki/Kritika>).

21. Kritika je odhaľovanie a prekonávanie omylov a nedostatkov, rozlišovanie správneho a nesprávneho, pravdivého a nepravdivého, opravdivého a neopravdivého, hodnotného a nehodnotného, posudzovanie primeranosti norme, kritériu a pod. Môže ísť o kritiku vedy, o kritiku náboženstva, umeleckú kritiku, filozofickú kritiku, kritiku spoločnosti, kritiku rozumu, kritiku poznania, kritiku skúsenosti a pod.

Kritika je jedným zo základných aspektov filozofickej sebareflexie človeka a ľudstva. (pozri <https://sk.wikipedia.org/wiki/Kritika>).

22. Dotknuté výroky sú nielen hrubé, neúčtivé, ale v samotnej podstate možno ich charakterizovať úrovňou a intenzitou ako tzv. Hate speech - nenávistné prejavy voči žalobkyne a jej manželovi, navyše uvedený prejav nemožno označiť ani za politický (pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 283/2020 zo 12. novembra 2020).

23. Odvolaciemu súdu nedá nepripomenúť, že prejav porušovateľa práva žalobkyne vzhľadom na jeho intenzitu a tým zásah do jej osobnosti s tak výraznou necitlivosťou nemôže „in genere“ požívať ochranu a už vôbec sa nemôže považovať za kritiku, či hodnotiaci úsudok, čo by v konečnom dôsledku mohol uznať aj sám žalovaný. Osobný status (novinárka) žalobkyne v otázke znášania výrazne vyššej miery kritiky so zreteľom na jej absenciu nebol zohľadnený.

24. Inými slovami povedané taký hrubý impakt do základného práva žalobkyne na rešpektovanie jej súkromného a rodinného života v spojení s bezprecedentným atakom na ľudskú dôstojnosť nespadá do mantinelov výrazne vyššej miery kritiky aj pre prípad jej existencie.

25. Po posúdení existencie a naliehavosti verejného záujmu, spravodlivej rovnováhy medzi verejným záujmom a individuálnymi záujmami dotknutých osôb a napokon evidentnej absencie dobrej viery porušovateľa práva žalobkyne, ktoré sú relevantné pre súlad konania s povinnosťami a zodpovednosťou v zmysle čl. 10 ods. 2 Dohovoru, odvolací súd dospel k záveru o nevyhnutnosti odstránenia predmetného zvukovoobrazového záznamu s cieľom dosiahnutia spravodlivej rovnováhy medzi stranami sporu.

26. Podľa § 337 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane.

Rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku o daní podnetu súdu prvej inštancie na postup podľa § 337 ods. 1, 2 CSP má svoju oporu v tomto ustanovení a je v súlade s princípom efektívnosti, hospodárnosti a právnej istoty.

27. Pokiaľ súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné žalobkyni uložiť povinnosť podať žalobu, mal postupovať podľa citovaného ustanovenia a v záujme rovnosti sporových strán a zabezpečenia adekvátnej ochrany práv a oprávnených záujmov osôb, proti ktorým takéto neodkladné opatrenie smeruje, je súd v zmysle § 337 ods. 1 CSP povinný poskytnúť im kvalifikované poučenie.

28. Teda pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania, ktorým súd žalobcovi neuloží žalobnú povinnosť, súčasne osobitným výrokom poučí protistranu o tom, že môže podať proti navrhovateľovi samostatnú žalobu vo veci samej a prípadným následkom úspešnej žaloby je potom zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 CSP, o čom musí byť protistrana (potenciálny žalobca) rovnako poučená v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia. V rámci výroku tohto uznesenia uvedie súd aj strany a predmet konania vo veci samej, aby sa mohla poučená osoba efektívne domáhať prípadnej procesnej ochrany (pozri komentár Civilný sporový poriadok § 337, Praha : C.H. Beck 2016), preto úlohou súdu prvej inštancie bude vykonať postup podľa citovaného ustanovenia § 337 CSP.

29. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

30. Správnemu výroku vo veci zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. Za daného stavu odvolací súd uznesenie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

31. V odvolacom konaní žalovaný v 2. rade nebol úspešný. Naopak, plne úspešná bola žalobkyňa, ktorej v zásade vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP) a tejto zásade úspechu zodpovedá aj výrok o ich náhrade.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).